

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВИКЛАДАННЯ ТА КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ З ОКРЕМИХ ДИСЦИПЛІН

Одним з можливих шляхів підвищення якості навчального процесу поряд з удосконаленням існуючих експертних оцінок знань є поглиблення методів навчання, за допомогою яких можна оцінити набуті студентами вміння та навички. Серед методів, що оцінюють вміння та навички студентів, все ширше мають застосовуватись прикладні та імітаційні методи навчання.

Прикладні методи дозволяють оцінювати глибину сприймання, моторні навички, здатність студентів до дослідницької діяльності.

Імітаційні методи дають змогу оцінювати вміння та навички студентів щодо застосування процесу моделювання складних систем «людина–техніка–навколишнє середовище». Вони передбачають розроблення математичного апарату дослідження моделі, завдання та процедур обробки результатів моделювання.

А.М. Штомпель

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМНО-MОДУЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛЕКЦІЙНОГО КУРСУ

Основною формулою втілення модульно-розвивальної технології у вищій школі є проблемно-модульна лекція. Зміст, структура та форма такої лекції можуть змінюватись залежно від специфіки навчального курсу і від етапів навчального процесу.

Проблемно-модульна лекція – це організоване спілкування лектора зі студентською аудиторією, у процесі якого:

- створюється відповідний соціально-психологічний клімат у ході розв’язання окремої проблеми;
- здійснюється діловий, інформаційний та психологічний обмін знаннями між викладачами та студентами;
- формується мотиваційність навчального процесу.

Проблемно-модульна організація лекційних курсів передбачає складання двох груп лекцій:

- основні типи лекцій навчального циклу;
- похідні лекції, які деталізують окремі етапи навчального процесу.